

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.526 van 17 december 2003
in de zaak A. 128.713/XIV-12.371.**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beide van XXX nationaliteit, op 24 oktober 2002 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van 10 september 2002 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hen als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikking van 20 november 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. NAVASARTIAN die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegrondheid van het beroep.

1.1. Wat XXX betreft:

1.1.1. Overwegende dat in een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, (A), 2, van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de zorgvuldigheidsverplichting, verzoeker laat gelden dat niet op afdoende wijze wordt gemotiveerd waarom het medisch attest van 17 juni 2002 van Dr. Hilde DE MAEYER niet als bewijs van overmacht wordt aangenomen, dat hierin uitdrukkelijk werd gesteld dat het “ingevolge zijn gezondheid voor (hem) moeilijk is om zich op 2 juli 2002 aan te melden bij Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen”, dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen een manifeste beoordelingsfout maakt wanneer ze nalaat dit medisch attest als bewijs van overmacht te aanvaarden hoewel het duidelijk en overtuigend is, dat bovendien nergens wordt gemotiveerd waarom de argumenten vervat in het beroepschrift niet worden in aanmerking genomen, dat hij in zijn beroep onder meer stelde dat het misschien oorspronkelijk de intentie van de XXX autoriteiten was om de massale mensenrechtenschendingen in de P.-regio te beëindigen en de schuldigen te straffen maar dat de uitwerking verre van te wensen overlaat, dat tenslotte niet op afdoende wijze wordt gemotiveerd waarom de ter staving van zijn asielaanvraag voorgebrachte medische attesten niet aanvaard worden als bewijs dat hij in zijn land het slachtoffer was van mishandelingen en folteringen;

1.1.2. Overwegende dat het medisch attest van Dr. DE MAEYER, dat tot staving van de vraag tot uitstel werd voorgelegd, als bewijs van overmacht afdoende wordt verworpen waar wordt overwogen dat “uit het ziekenbriefje niet kan worden afgeleid dat appellant in de onmogelijkheid is zich te verplaatsen”; dat Dr. DE MAEYER niet attesteerde dat het voor verzoeker onmogelijk was om zich op 2 juli 2002 bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen aan te melden, doch enkel dat dit “voor hem moeilijk was”; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen haar beoordelingsbevoegdheid geenszins kennelijk te buiten gaat door een om medische redenen gevorderde verdaging af te wijzen omdat niet blijkt dat betrokkene in de onmogelijkheid was om voor haar te verschijnen; dat het verwijt dat niet op de argumenten van het beroepschrift wordt geantwoord, slechts in aanmerking kan worden

genomen in zoverre genoegzaam in concreto wordt aangegeven welke argumentatie precies door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen is genegeerd; dat dit enkel het geval is voor het verweer in verband met de voortdurende mensenrechtenschendingen in de P.; dat dit verweer naar behoren wordt verworpen waar, inzonderheid aan de hand van het Brits Country Assessment van maart 1999, er wordt op gewezen “dat de S. op zich niet langer een vervolgte groep uitmaken en hun militanten die vroeger het doelwit vormden van een gerichte vervolging momenteel met rust worden gelaten; dat zij in geval van wederrechtelijke behandeling beroep kunnen doen op gerechtelijke bescherming (en) dat (...) zij die geen uitgesproken militant profiel bezitten geen enkel risico meer lopen in P.”; dat, wat de ter staving van het asielrelaas voorgelegde medische attesten betreft, verzoeker volledig voorbijgaat aan de considerans waarin wordt overwogen dat “deze medische attesten geenszins een bewijs vormen van de aangehaalde feiten, dat immers geen overtuigende waarde kan worden gehecht aan het medisch attest afgeleverd in het onthaalland wanneer dit zich baseert op de uitsluitende verklaringen van de kandidaat-vluchteling en de gevolgtrekkingen die de behandelende arts hieruit meent te moeten trekken om het relaas van de kandidaat-vluchteling te bevestigen, dat geen enkel bewijs wordt geleverd van een oorzakelijk verband tussen de vastgestelde littekens en de voorgehouden feiten”; dat zodoende genoegzaam wordt aangegeven waarom aan de voorgebrachte medische attesten geen bewijskracht wordt toegekend; dat het enig middel niet gegrond is;

1.2. Wat XXX betreft:

1.2.1. Overwegende dat verzoekster hetzelfde middel als haar echtgenoot aanvoert met dit verschil dat ze erop wijst dat Dr. DE MAEYER in haar geval uitdrukkelijk heeft gesteld dat ze “ingevolge haar gezondheid in de onmogelijkheid is om op 2 juli 2002 in Brussel aanwezig te zijn”;

1.2.2. Overwegende dat het medisch attest van Dr. DE MAEYER dat ter staving van de vraag tot uitstel van verzoeksters zaak aan de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen werd voorgelegd luidt als volgt:

“Mevr. werd recent (28/05/2002 tot 04/06/2002 opgenomen in het ziekenhuis wegens een ernstige en besmettelijke aandoening (J Palfijn ziekenhuis Merksem).
Zij verkeert nog steeds niet in goede gezondheid en kan zich niet ver verplaatsen. Het is voor haar daarom onmogelijk om op uw uitnodiging in te gaan en op 2 juli 2002 in Brussel aanwezig te zijn.”;

dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de inhoud van dit attest miskent waar ze de vraag om uitstel afwijst omdat “uit het attest niet blijkt dat appellante in de onmogelijkheid verkeert zich op de commissie aan te bieden”; dat het voorgelegd attest immers uitdrukkelijk melding maakt van de onmogelijkheid van verzoekster om op 2 juli 2002 voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen te verschijnen; dat de verwerping van verzoeksters

vraag tot uitstel derhalve niet naar behoren met redenen is omkleed; dat de bestreden beslissing, wat dit betreft, genomen is met schending van artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het enig middel op het besproken punt gegrond is;

2. Overwegende dat er grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen wat XXX betreft.

Artikel 2.

Vernietigd wordt de beslissing van 10 september 2002 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd XXX als vluchteling te erkennen.

Artikel 3.

Dit arrest zal in de registers van voormelde Commissie worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 4.

De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van deze Commissie.

Artikel 5.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen voor de helft ten laste van de eerste verzoekende partij en de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien december tweeduizend en drie, door :

de HH. A. BEIRLAEN, kamervoorzitter,
 K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.